

המפקיד

פרק שלישי

בבא מציעא

מורה אני בזה אע"ג דקאמר מודה אני לאו מאוס ליהאי מתלמידי
ב"ש דכפ"ק דיבמות (דף סו-) בלרת הבת סבר כב"ה דקאמר
(6) תמיהא אני מתי תבא לרת הבת ליהי ואשילתה והייט כב"ה אלא
אבז דשנה לעיל אלו ואלו מורים תנא הכא מודה אני :

וממאי דר"ע היא • ואל"ה ואל"ה
כמאן דלי כר"ט כ"ש
לר"ע טון לזה מנה ולזה מנה וי"ל
דהכי פ"י ממאי דר"ע היא ומדינא
למאן ללאת ידי שמי' ומשני מקאמר
מודה ר"ט למאן מודה לאו לר"ע
דאמר מדינא משלם לכל אחד ואחד
ואמר ר"ט מדינא מניח צניעות
ומסתלק אבל ללאת ידי שמי' מדינא
דמשלם לכל אחד ואחד וקאמר ה'א
אוקימנא בזה ללאת ידי שמי' ומודה
דקאמר ר"ט ה"פ כי הכי דלמרת
בשמי' ושמו משלם לכל אחד ואחד
ללאת ידי שמי' הכי מדינא לך הכא :

מ"א מ"י פ"ד מ"ה
גולה ואזרה ה"ט
סמך עשין פ"ד פ"ט
ח"ט ס"י ס"ב פ"ה ה :

עושה מ"ב הלה צוות אבל שתוקה כהוראה
מ"ב הלה שותק שתיקת דהבא לאו כהוראה
היא מצוי אמר ליה האי דשתוקי לכל חד וחד
דאמינא דלמא היא הו"א אמר **מ"ג מציח גזילה**
ביניהם ומסתלק ושק"י לה כולתי ואולי
***והאמר** רבי אבא בר זבדא אמר רב כל ספק
הינחה לכתחלה לא ישול ואם נשל לא יחזור?
אמר רב ספרא ויניח **מ"ד אביי** לרבא מי א"ר
עקיבא לר"א זו הדרך מוציאתי מידי עבירה
עד שישלם גזילה לכל חד וחד אלמא מספיקא
מפקינן ממונא ולא אמרי' אוקיס ממונא בחוקת
מריה ורמינדי **נפול** הבית עליו ועל אמו.
יורשי הבן אומרים האם מתה ראשונה ויורשי
האם אומרים הבן מת ראשון, אלו ואלו מורים
שיחלוקו, ואמר ר"ע **ימדה** אני בון שהנכסים
בחוקתו אמר ליה ה"פ שמי' ושלמא נזיל אחד
מ"ט וישלם ח"ט מ"ט דהכא אמר
לשנים גזלתי לאחד מכם מנה דשמי' ושמי'
הוא וקמיני נתתן לזה מנה ולזה מנה **נ"א**
דר"ע ויא' *דקמיני עלה דהויה ימדה מנה
פרפון באומר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה
ואני יורש **נ"ב** א"ה מ"ב **נ"ג** כמאן מודה (לאו)
לר"ע **נ"ד** **נ"ה** כמ"ה דשמי' ושמי'
הוא **נ"ו** דלא כתני חובעין אותו ועוד הא
נ"ז **נ"ח** **נ"ט** אומר אני יודע וזה אמר
אני יודע ***נ"י** **נ"יא** כמ"ה דשמי' ושמי'
הוא אמר ליה רבינא **נ"יב** ויאמר רבי **נ"יג**
בבא כל בשתי כריכות תהי ליה דמרי
***והאמר** רבא ואי תימא רב פפא יהל כמרים
בשנים שהפקידו אצל רועה שמניית רועה
ביניהן ומסתלקא **נ"יג** יתחם כשהפקידו בעדרו
של רועה שלא כוונתו : וכן שני כלים אחד
יפה מנה ואחד יפה אלה זו כו' וצריכא
דאי אשמעינן הך קמייתא בההיא קאמרי
רבנן משום דליכא פסידא אבל בהא דאיכא
פסידא דגדול אימא מודו ליה ל' וי' וי'
ואי אסתך בהא **נ"יד** בהא קאמר ר' יוסי
אבל בהך אימא מודו להו לרבנן, צריכא,
והא

וממאי דר"ע היא • ואל"ה ואל"ה
כמאן דלי כר"ט כ"ש
לר"ע טון לזה מנה ולזה מנה וי"ל
דהכי פ"י ממאי דר"ע היא ומדינא
למאן ללאת ידי שמי' ומשני מקאמר
מודה ר"ט למאן מודה לאו לר"ע
דאמר מדינא משלם לכל אחד ואחד
ואמר ר"ט מדינא מניח צניעות
ומסתלק אבל ללאת ידי שמי' מדינא
דמשלם לכל אחד ואחד וקאמר ה'א
אוקימנא בזה ללאת ידי שמי' ומודה
דקאמר ר"ט ה"פ כי הכי דלמרת
בשמי' ושמו משלם לכל אחד ואחד
ללאת ידי שמי' הכי מדינא לך הכא :

מ"א מ"י פ"ד מ"ה
גולה ואזרה ה"ט
סמך עשין פ"ד פ"ט
ח"ט ס"י ס"ב פ"ה ה :

מ"א מ"י פ"ד מ"ה
גולה ואזרה ה"ט
סמך עשין פ"ד פ"ט
ח"ט ס"י ס"ב פ"ה ה :

לכחלה לא יעלם - המולאו שכשיבא
בעליו לא ימלאנו וסימן חין צו
שיכריז לפיקך ינחתו זה ובעליו זבא
ויטלו וכל שכן לוודאי הינוח כדאמין
(נעיל דף כה) מנא כלי בחשפה
מכוסה לא ינע בו : **ואם נפל לא**
יחזיר • ואם בא אחר ואמר שלי הוא
וסימן איני טון צו לא יחזירו שמו
אינו שלו וסוף הפעלים לבוא ויבא
עדים שהניחו שם לפיקך יהא מונח
ביד זה עד שיבא אליהו דהאי לא
יחזיר לא שיהא שלו קאמר דהא
מעיקרא בציבורא אחא ליהי' ס'א
היטות סוף אלמא מדי דמסתלק
לן דמאן גינאו לריד להניחו בידו מי
שהוא עד שיבכר הדבר : **אמר רב**
ספרא ויניח • הא דקמיני "מסתלק"
לאו לייסקלו אינאו וליוזו ולא
שיולתנה מיודו אלא תהא מונחת בידו
עד שיבכר הדבר והאי "מסתלק"
סילוק הדין הוא ויניח גזילה בפנינו
ב"ד * ויאמר בכרו של מי הוא ויטול
ומסתלק מן הדין והגזילה יניח בידו
עד שיבא אליהו : **לא זו הדרך** • סיפא
דגזל אחד מחמשה הוא ביבמות (דף
ק"י) : **נפל** הבית עליו ועל אמו •
ואין ידוע איזה מת ראשון והיו לאמו
נכסים מצות אביה : **יורשי האם** •
משפחת בית אביה אומרים לקרובי
הבן ממשפחת אביו הבאים לירש את
הבן : **הבן מת ראשון** • ולא ירש את
אמו להרשים אתכס נכסים אלא אם
מת ראשון ואח"כ מתה אמו ולאו
יורשים אותה (נכסיה) : **ויורשי הבן**
אומרים האם מתה ראשונה • וירשה
בנה ואחריה מת הבן ולאט יורשין
אוו : **אלו ואלו** • ב"ש וביה שנתקו
בנפילות אחרות צפרק מי שמת שב"ש
אומרים יתלוקו ויבית ללל אומרים
נכסים בחזקתן כאן מורים שיחלוקו :
אמר ר"ע מודה אני בזה אע"פ שאני
מלל ב"ש ואומר בשאר הנפילות
יתלוקו בצו אני מודה לביה שהנכסים
בחזקתן ופליגי אמוראי בחזקת מי
והסם מפרש טעמא : **שמוא ושמוא** •
טניהס מכה שמוא בתיס הלכך נכסים בחזקתן : **הכא צרי ושמוא** • כל
אחד ואחד אומר אחי גזל הייט טענת ודאי זה אומר י"אני יודע
וצרי פדיון משמוא : עלה דהאי • דגזל אחד ממחשה : **מתא**
דלא קמיני מחני' חובעין אותו דלא קמיני אחי גזל : ה"ג **ועוד** הא
תני ר' חייה זה אומר "אני יודע" וזה אומר "אני יודע" ולי' יתלוקו
הכי **פירשו** ויעוד הא תני רבי חייה לך מתניתא דגזלתי את אחד
מכס בחוספתא דליה ותני לה **ה"ג** ואמר לשנים גזלתי דגזלתי את אחד
ואני יודע לחסד זה אומר "אני יודע" וזה אומר "אני יודע" עתון לכו
מנה בן דקדקתי במתני' אלמא בשמוא ושמוא עסקין : **הכל מורים**
בשנים שהפקידו כו' • גבי פלוגתא דר"ט ור"ע יתימר במסתב
בטורות (דף י"ה) טנים שהפקידו זה טלה אחד וזה טנים, זה אומר
"טנים שלי וזה אומר טנים שלי" והסם שתי כריכות נינאו ואפילו
הפקידו זה בפני זה, דבר הגראה הוא מי מביא אחד ומי מביא
טנים, דבשלמא גבי כריכות מעות הואיל דלאו ואלו לרורין אלו
יבדח מי הפקיד אלו לרור גדול ומי לרור קטן הואיל והפקידו הוא
שום אצל גבי טלאים מילתא מוכחת טעם : פסולא דגזול • של
כלי גדול ששכרבו וכשיבא אליהו ויאמר של מי הוא מנא
מפסיד בשבירתו : **בהא קאמר ר' יוסי** • משום פסידא דגדול :
והא

נעיל כה :

יבמות ק"מ :

ד"ב קמה :

ס"א ג"ב :

אמר הכותובין ח"ב
הטותיה שיש
פסוקים ופסוקים
אמר ליה רבי יוחנן
ד"ב קמה :

אמר ר"ע מודה אני בזה
מלל ב"ש ואומר בשאר
יתלוקו בצו אני מודה
ב"ש ואומר בשאר הנפילות
יתלוקו בצו אני מודה
ב"ש ואומר בשאר הנפילות
יתלוקו בצו אני מודה
ב"ש ואומר בשאר הנפילות
יתלוקו בצו אני מודה

והאמר רבא הכל מורים בשנים שהפקידו אצל רועה • פרש"י
זה טלה אחד וזה שני טלאים שמניח ביניהם ומסתלק
והסם פני כריכות נינאו אפי' הפקידו זה בפני זה דדבר הגראה
מי הביא אחד ומי הביא שנים אכל במעות לא היה לו להבחין
בין לרור גדול לרור קטן וקשה דמתני' ומסתמא מיירי אפילו זה
הפקיד מאחים בב' כיסין וזה מנה צבים אחד וטו ולמאן מיירי
רבא בב' שהפקידו שני טלאים זה כמות זה שמן דהוי כמות
דלא הוה ליה למידק אי נמי בשנים שהפקידו שני טלאים ומת
אחד מהם וכל אחד אומר שהמה של חבירי דכי האי גוונא מיירי
מתניתין והסם צפרק שני דבטורות (דף י"ו) ואם אלא יש לומר
דאפי' הפקידו טלאים זה בפני זה הוה ליה למידק דלא שיין
למימר אטון לא קפדיטון משום דלא יוכלו לתקן דאפי' הפקידו
זה שלא בפני זה יראה חבירו הטלאים כשהולכים במדעה ושל
של מי אצל במעות שהיה יכול להפקיד שלא בפני חבירו
יכול, ההפקד לומר אטון לא קפדיטון כל שכן דלא הוה ליה למידק
שרא מדעתו • לאו דוקא שלא מדעתו אלא כלומר שלא
בצדויתו של רועה דהשתא לא הוה ליה למידק :
שמוא